

[Undervisningsministeren.]

med 10 pCt.; dèr havde maaske ogsaa været en Anledning. Man har ikke lagt Mærke til, at denne lille Bevilling ikke er bragt i formel Overensstemmelse med Tjenestemandsløven af 1919. Det er det, Hovedrevisoratet nu har gjort opmærksom paa, og nu er denne formelle Fejl rettet. Rigsdagen har ikke et eneste Øjeblik været i Uvidenhed om, at der bevilgedes Forstanderen for Statens Lærerhøjskole et Repræsentationstillæg, først 400 Kr., saa 600 Kr., nu 540 Kr., ikke et eneste Øjeblik, intet er blevet hemmeligholdt for Rigsdagen, Rigsdagen har vidst det hele. Saaledes er Stillingen.

Naar nu det ærede Medlem her følger til, at han gerne vil spørge, om der gives specificeret Regnskab for disse Penge, kan jeg ikke svare derpaa i Øjeblikket. Men jeg ved overhovedet ikke, det maa jeg tilstaa, om det er Skik, at der gives specificeret Regnskab for et bestemt Beløb til Repræsentation. Jeg tror ikke, det gælder Ministrene, de Ministre, der har Repræsentationstillæg. Jeg ved ikke, hvordan det er med Embedsmænd i Almindelighed. Det er klart, at hvis man bevilger en Repræsentationssum i Almindelighed, ubestemt, saa maa der gives specificeret Regnskab, men naar man bevilger et bestemt Beløb og siger: det maa du have til Repræsentation — og Rigsdagen har vidst hele Tiden, at et saadant Beløb blev bevilget —, saa er det næppe nødvendigt at kræve specificeret Regnskab. Jeg skal nu undersøge, hvorledes det forholder sig. Intet Angreb, ingen Kritik kan rejses i denne Sag — det haaber jeg, det ærede Medlem er enig med mig i — mod Forstanderen for Statens Lærerhøjskole, han er uden for det hele. Kan der rettes Kritik, saa maa den rettes mod Ministeriet, mod mig i Øjeblikket, men jeg har nu raadet Bod — efter Henstilling fra Hovedrevisoratet — paa den formelle Fejl, der er begaaet. Den er formodentlig begaaet fra 1920. Jeg tror, at jeg dermed har gjort tilstrækkelig Rede for dette Spørgsmaal.

Maa jeg benytte Lejligheden til at give to korte Svar paa to Spørgsmaal fra det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen, som jeg glemte at give i Formiddags. Det vil tilgives mig, der var ikke mindre end 15 Folketingsmedlemmer, der havde rettet Forespørgsler til mig, flere af dem en hel Række; jeg glemte to, maa jeg benytte Lejligheden til at svare paa dem.

Det ene Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen rettede til mig, var om den saakaldte Studenterbegrænsning, og han bad mig meget ind-

trængende gøre noget i saa Henseende. Selvfølgelig erkender jeg, ligesom det ærede Medlem, at her foreligger et meget alvorligt Spørgsmaal. Det ærede Medlem pegede — og det glæder mig — paa, at der naturligvis kan gøres noget; der er allerede gjort noget ved den Ændring af Mellemskoleoptagelsen, som nu vil ske for Storkøbenhavn's Vedkommende. Det vil allerede hjælpe noget. Skulde det Højberg Christensen'ske Forslag, som jeg talte om i Formiddags, blive gennemført under den ene eller den anden Form; men dog efter sine Grundprincipper, vil det utvivlsomt ved den dèr tilsigtede Reform af Gymnasieundervisningen skabe mere modne Studenter. Deri er vist det ærede Medlem ganske enig med mig, men han sagde, og det har han naturligvis Ret i, at dermed er hele Spørgsmaalet om Studenterbegrænsningen ikke løst. Som ærede Medlemmer ved, foreligger der fra Universitetet, fra Lærerforsamlingen, fra Konsistorium, en Henvendelse til Ministeriet om dette Spørgsmaal, hvor man bl. a. foreslaar en Minimumskarakter af 6 for Studenter som adgangsgivende til Universitetsstudiet og dernæst nogle saakaldte Spærre- eller Sigtningseksaminer afholdt 2—3 Aar efter Studentereksamen. Hvad det første angaar, saa er Forslaget om 6 som Minimumskarakter blevet meget strengt — og jeg synes ikke uberettiget — bedømt af den offentlige Mening og særlig ogsaa af Skoleverdenen. Jeg tror ogsaa, der kan rejses vægtige Indvendinger derimod; jeg tror ikke, jeg vil kunne gaa ind derpaa. Men den anden Del af Forslaget mener jeg der kan forhandles om. Undervisningsinspektøren Dr. Højberg Christensen har for længst taget Ordet for saadanne Sigtningssprøver, og han vilde gøre dem obligatoriske, medens der i hvert Fald inden for et af Fakulteterne kun var Ønske om en fakultativ Prøve af denne Art. Hele Sagen er nu fra Ministeriet sendt til Erklæring fra Undervisningsinspektøren; saa snart den foreligger, vil Ministeriet tage hele Spørgsmaalet under Overvejelse.

Det andet Spørgsmaal, som det ærede Medlem rettede til mig, og som jeg ikke fik svaret paa i Formiddags, var om de Kirker, der henhører under Universitetet, under Kvæsturen. Han kritiserede, at de nu skulde gaa over til at blive selvejende Kirker. Hvad der foreligger her, er, at Finansministeriet har nedsat et Udvalg til Behandling af Sagen, der har været afholdt nogle Kommissionsforretninger med Kirkerne, men Udvalget har endnu ikke afgivet Betænkning. Undervisningsministeriet kan selv-